

РЕШЕНИЕ

№ 16781

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20221110154854 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 235 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба вх. № 212987/10.10.2022 г. на Б. С. П., ЕГН *****, гр. София, ж.к. Младост 2 № 203, вх. 7, ет. 2, ап. 143, със съдебен адрес: гр. София, ул. 20-ти април № 12, ет. 1, ап. 2, чрез адвокат А. Й., срещу В. П. Й., ЕГН *****, гр. София, ж.к. Орландовци, ул. 279 № 1А, действаща лично и със съгласието на своя баща П. М. Й., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. София, ул. „Лавеле“ № 19, ет. 5, офис 3, чрез адвокат В. Й. П., с която е предявен осъдителен иск по чл. 240, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, за сумата от 7182.30 британски лири, равняващи се на 16401.85 лв. по фиксинга на БНБ от 2.28365 на лев за британска лира, а при евентуалност по чл. 55, ал. 1, предложение 1-во от ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че ищецът и ., наследодател на ответницата, са имали неформални заемни правоотношения, по силата на които на 13.10.2017 г., 24.10.2017 г. и 27.11.2017 г. твърдените заемни суми са били преведени с нареждане от банковата сметка на ищеца, а Лидия Жечева е получила сумите в евро, тъй като сметката, посочена от нея, била в тази валута. Сочи, че уговорка за лихви върху заетите суми, не е имало, нито уговорки за крайни срокове за връщане на заемните суми. Твърди, че . починала на 10.06.2018 г., като оставила за единствен свой наследник ответницата, нейна дъщеря. Твърди, че не са настъпили плащания на заетата сума. Тъй като не е имало уговорка за падеж на вземането, ищецът заявява, че исковата молба се явява и покана за плащане на заетите суми, насочена към наследника на заемателя. При условията на евентуалност, претендира сумите като платени без основание и следствие на това, ответникът като единствен наследник на заемополучателя, се е обогатил неоснователно за сметка на ищеца. Твърди, че срещу ответницата имало образувано висящо производство по дело, образувано през 2021 г. по описа на СРС, за приемане на наследство под опис. При проверка в деловодството на СРС е научил, че на 24.02.2020 г. по гр.д. № 63658/2019 г. по описа на СРС, 89 състав, законният представител на ответницата се бил сдобил с разрешение по реда на чл. 130, ал. 3 от СК да се разпорежи с моторно превозно средство, лична собственост на починалата Лидия Жечева, съставляващо част от наследствената маса, в качеството ѝ на наследник по закон. Счита, че

това разрешение от районния съдия следвало да се тълкува в насока, че детето е приело наследството, а описът можело да е едно последващо действие, като опис можело да бъде извършен и след срока по чл. 61, ал. 1 от ЗН. Моли съда да приеме, че ответницата, макар и недееспособна, е приела наследството чрез конклюдентни действия на законния ѝ представител, тъй като преди предявяването на настоящия иск било извършено разпореждане с наследствен актив от името на непълнолетното дете, с което било манифестирано мълчаливо приемане на наследството от недееспособния. При евентуалност, моли да бъде назначен управител на наследството на непълнолетното дете В. П. Й., който по реда на чл. 59 от ЗН да направи опис на наследственото имущество и да отговаря по иска. Претендира и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на вземането. Моли съда да уважи исковата претенция и да ѝ присъди разноски.

Ответницата е депозирала отговор на исковата молба в законовия срок по чл.131, ал.1 ГПК, като счита исковата молба за неоснователна. Оспорва изложените факти и обстоятелства. Прави възражение за изтекла погасителна давност. Оспорва твърдението, че наследодателката Лидия Жечева е получила процесните суми от ищеца. Твърди, че ищецът не е превеждал процесните суми на наследодателката ѝ. Счита, че не е доказано и поемане на задължение за връщането на сумите. Оспорва процесните суми да са предадени от ищеца на Лидия Жечева. Твърди, че Лидия Жечева, наследодател на ответницата, и ищецът, се запознали в края на 2014 г. и малко след това заживели заедно. Ищецът не се разбирал с неговото семейство и малко след запознанството с Лидия Жечева заживели заедно на съпружески начала. Ищецът работил в нейно заведение, където бил назначен като управител. Ищецът и Лидия Жечева се разбирали много добре, ищецът винаги можел да разчита на наследодателката на ответницата, която го подкрепяла във всичко. Твърди, че Лидия Жечева е била добре обезпечена, разполагала с финансови средства, тъй като имала частен бизнес и помагала и на ищеца, като му е давала финансови средства за най-различни нужди. През 2015 г. дори е дала пари на ищеца за погребението на баща му, тъй като той не е имал средства за това. Твърди, че ищецът не е разполагал с банкова сметка и понякога ползвал тази на наследодателката ѝ. Твърди, че сумите от 1844.34 британски лири и 1618.27 британски лири били изтеглени от Лидия Жечева от сметката ѝ и тя ги била предала на ищеца, като това е станало в кафенето, в което двамата са работили в присъствието на свидетели. По отношение на сумата от 3719.69 британски лири твърди, че сумата е била дадена с дарствено намерение от ищеца на Лидия Жечева в знак на благодарност за всичко, което тя е направила за него през годините и помощта, която му била оказала в труден за него момент, включително като му е дала средства за погребението на баща му. Твърди, че ищецът и наследодателката ѝ са живели във фактическо съжителство. Сочи, че твърдението на ищеца, че средствата са били дадени като заем за покриване на битови и лични нужди на Лидия Жечева, водело до извода, че не можело да се говори за неоснователно обогатяване при начална липса на основание и не е налице неоснователно размятане на имуществени блага, тъй като двамата са живели във фактическо съпружеско съжителство. Счита, че претенцията се явява злоупотреба с процесуални права от страна на ищеца, тъй като Лидия е починала на 10.07.2018 г., а претенцията се предявява едва 4 години след смъртта ѝ. Твърди, че в настоящия случай е налице основание за размятането на богатата и че Лидия Жечева е получила сумата от 3719.69 британски лири от ищеца като дарение. Останалите суми били върнати на ищеца. Моли съда да отхвърли изцяло предявените искове като неоснователни. Претендира разноски.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните по делото не е спорно и видно от приложеното по делото удостоверение за наследници с изх. № 1524 от 16.07.2018 г., единствен наследник на ., ЕГН *****, починала на 10.07.2018 г. е дъщеря □ - В. П. Й., ЕГН *****. Видно от представеното по делото Решение № 11199 от 14.10.2022 г., поставено по гр. д. №

41165/2021 г. по описа на СРС, 80 състав, ответницата В. П. Й. на основание чл. 61, ал. 1 ЗН е приела по опис наследството от ..

Видно от представеното по делото електронно писмо, датирано на 18.02.2020 г., 10.47 ч. централно време, изпратено до получател с електронен адрес MUCUNCA_007@YAHOO.COM относно „Потвърждения на международни плащания“ от отдел „Съдействие към клиенти – рискове и жалби“ към банкова група Лойдс, са извършени плащания, както следва: 1. референция № 00000188289480 от 24.10.2017 г. на стойност 3 719,69 британски лири; 2. Референция № 00000195211465 от 14.05.2018 г. на стойност 3 145,23 британски лири; 3. Референция № 00000187976740 от 13.10.2017 г. на стойност 1 844,34 британски лири; 4. Референция № 00000189433817 от 27.11.2017 г. на стойност 1 618,27 британски лири. В справката, предоставена по електронен път е посочено, че всички плащания са с бенефициер Лидия Жечева с IBAN BG97UNCR70001522559406.

По делото е представен клиентски отчет от 07.02.2023 г., изходящ от Лойдс банк, в който са посочени имената на ищеца Б. П., код на сотировка, номер на сметка, BIC и IBAN, както и данни за отчет на извършени плащания в периода 10.11.2017 г. – 28.11.2017 г., като от така представения документ не може да се установи кой е титуляр на сметката, нито извършените плащания. Следва да се има предвид и че така представения отчет не представлява официален документ, изходящ от банката. Видно от постъпилото по делото писмо с изх. № 0890-49-033435/29.05.2023 г. от „УниКредит Булбанк“ АД, . с ЕГН ***** за периода от 01.09.2017 г. до 31.12.2017 г. е била клиент на банката, в която е имала открита банкова сметка с IBAN BG97UNCR70001522559406, която представлява разплащателна сметка във валута български лева. Видно от приложената към писмото справка, по сметката на . са постъпили следните суми: на 13.10.2017 г. сумата в размер на 3 900 лева; на 24.10.2017 г. сумата в размер на 7 897,50 лева и на 27.11.2017 г. сумата в размер на 3 412,50 лева, всички с описание на транзакциите, както следва: „получен превод във валута“ и основание за извършването на транзакциите „AZV-PETROV BORISLAV STOYANOV“.

Видно от постъпилото по делото писмо с изх. № 15 24-22-484/02.05.2023 г. от Национална агенция по приходите, ТД на НАП София, офис „Младост“ за лицето Б. С. П. в информационната система на НАП за периода от 2014 г. до 2017 г. няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 50 ЗДДФЛ и декларации по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ, като от последващо писмо с изх. № 15 24-22-570/26.05.2023 г. се установява, че за същия период, а именно от 01.01.2014 г. до 31.12.2017 г. има данни за изплатени доходи за 2014 година, но няма данни за подадена справка за история на осигуряването като самоосигуряващо се лице за периода.

По делото като писмено доказателство е приет отговор на искова молба, депозиран от Б. С. П., ЕГН ***** по гр. д. № 64320/2021 г. по описа на СРС, 171 състав, представляващ извънсъдебно признание на неизгодни за ищеца обстоятелства и факти, от който се установява, че Б. П. е живял на съпругески начала с Лидия Жечева още от 2014 г., като след откриване на тежко раково заболяване на последната, двамата са се преместили да живеят в етаж от къща в кв. Орландовци, където е живяла майката на Лидия и ответницата – В. Й.. Установява се също, че Б. П. е имал задължения по висящи срещу него изпълнителни дела, като се посочва че сумата в размер на 5 000 лева е заплатена на Лидия Жечева за придобиване на 1/2 от недвижим имот, като част от приложенията към отговора на исковата молба е Покана за доброволно изпълнение по изп. дело № 4655/2017 г. по описа на ЧСИ Неделчо Митев. В така представения отговор са изложени изрични твърдения на Б. П., изхождащи от него, че последният е полагал грижи за Лидия като системно □ е превеждал пари по нейната банкова сметка в „УниКредит Булбанк“ АД.

Съгласно разпоредбата на чл. 164, ал. 1, т. 3 ГПК свидетелските показания са недопустими за установяване на договори на стойност, по-голяма от 5000 лв. Тези ограничения не са абсолютни, доколкото в хипотезата на чл. 164, ал. 1, т. 3 ГПК, свидетелски показания се допускат при изрично съгласие на страните, което е заявено пред

съда. С отговора на исковата молба обаче, ответницата, чрез процесуалния си представител изрично се противопоставя на допускането на гласни доказателствени средства за тези факти, предвид което за установяване на договор от заем от 24.10.2017 г. за сумата в размер на 7 897,50 лева, събраните в настоящото производство свидетелски показания са недопустими и няма да бъдат зачетени от съда.

По делото са изслушани и свидетелски показания. Разпитан в съдебна зала свидетелят Тодор Балев излага твърдения, че винаги, когато Лидия Жечева се е нуждала от пари, посещавала него и жена му, като през септември 2017 г. е поискала от тях кредит, но предвид наличието на интимни отношения с ищеца Б. П., свидетелят я насочил към него. По-надолу в своето изложение свидетелят Балев заявява, че Лидия Жечева е била собственик на заведение „Портокал“ и винаги е разполагала с финансови средства. Съдът не кредитира показанията на свидетеля Балев, доколкото същите преценени в своята цялост са лишени от логика и вътрешно си противоречат.

От останалите събрани по делото свидетелски показания се установява, че Б. и Лидия са живеели на семейни начала от началото на 2014 г., като след отриване на нейното заболяване са се преместили да живеят в къщата на бившия съпруг на Лидия – П., която къща е на 5 етаж. Установява се също, че двамата съвместно са осъществявали дейност в заведение „Портокал“, че Б. и Лидия не са уговорили лихви за така предоставените суми, нито срок за връщането им, както и че Б. е човек, който е стиснат и си прави сметката.

От показанията на свидетелката Ангелова, водена от ищеца, не се установява наличието на договорености между Б. П. и Лидия Жечева относно това, че процесните суми се предоставят под формата на заемни средства с поемане на задължение от страна на Лидия Жечева да възстанови същите, доколкото свидетелката не е присъствала на такива уговорки, а преразказва за наличието им.

От показанията на свидетелите водими от ответницата се установява, че Лидия Жечева е закупила място с цел построяване на къща, в която тя и ищеца да се нанесат да живеят. До построяването на имота Лидия и Б. са помолили бащата на ответницата – свидетелят Й. – да живеят в неговата къща. Последният, разпитан в качеството му на свидетел в съдебна зала, твърди, че по сметката на Лидия са постъпвали суми от ищеца, че подателят на сумите е от чужбина, като тези суми Лидия е теглила и предавала на Б., доколкото последният е имал висящи дела при ЧСИ Неделчо Митев и с цел да не би съдебният изпълнител да запорира сумите и да ги удържи за погасяването на дълга по изпълнителното дело.

От разпита на свидетелите се установява също, че за част от сумите, постъпили по сметката на Лидия от Б., те се били разбрали тя да не му ги предава, тъй като искал да останат за нея като благодарност. От показанията на свидетелката Арнаудова се установява, че Б. не е имал трудови договори през процесния период и не е имал други доходи, извън заведението, което Лидия е държала и двамата работели в него. Свидетелката обяснява, че сумите, постъпили по банковата сметка на Лидия са от брата на Б., който живеел в чужбина през процесния период.

С оглед на установената по-горе фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

За да бъдат уважени предявените като главни икове с правно основание чл. 240, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи по делото пълно и главно следните обстоятелства: наличие на договорки за предоставяне на суми като заемни средства между ищеца и наследодателя на ответницата в твърдените размери, включващи задължението за връщане на предоставените суми на посочените в исковата молба дати, реално предаване на всяка една от сумите и реално получаване от наследодателя на ответницата на всяка от сумите.

От събраните по делото писмени доказателства, както и от изслушаните по делото

свидетелски показания, се установява, че от името на ищеца Б. П. са преведени по сметка на Лидия Желева на 13.10.2017 г. сумата в размер на 3 900 лева; на 24.10.2017 г. сумата в размер на 7 897,50 лева и на 27.11.2017 г. сумата в размер на 3 412,50 лева. Съдът счита, че ищецът не проведе пълно и главно доказване относно титулярството на сметката в Лойдс Банк, Великобритания, от която са постъпили сумите в сметката на Лидия Желева през процесния период. Напротив, има събрани достатъчно данни по делото, че сумите са били превеждани по сметката на Лидия Жечева от трето лице в полза на ищеца, чието име е изрично изписано в документ, предоставен от „УниКредит Булбанк“ АД, който не е оспорен и е приет по делото. Това обстоятелство се подкрепя и от събраните по делото гласни доказателствени средства от разпита на свидетелката Арнаудова, която се явява незаинтересован от изхода от спора свидетел. Безспорно е, че сумите са постъпили по сметката на Лидия Жечева.

По делото не се установява по безспорен и несъмнен начин наличието на уговорки между ищеца Б. П. и Лидия Жечева за предоставяне на процесните средства като заем, както и поемане на задължение от страна на Лидия Жечева за връщането им. Такива твърдения се изложени единствено в исковата молба, като ищецът, чиято бе доказателствената тежест в производството не проведе пълно и главно доказване на тези факти. В подкрепа на тези твърдения са единствено свидетелските показания на свидетелката Ангелова, които обаче са в пълно противоречие с останалия събран по делото доказателствен материал, включително извънсъдебното признание на ищеца, обективизирано в представените от ответницата писмени доказателства, както и с останалите свидетелски показания по делото. Извънсъдебното признание на факти е налице, когато извън процеса страната е предприела поведение, съобразено с фактическото положение, твърдяно от противната страна, като в настоящия случай ищецът е депозирал отговор на искова молба по друго висящо между страните производство, в което признава, че е извършвал множество плащания по сметката на Лидия Жечева в периода от началото на 2017 г. до датата на нейната смърт, но посочва като основание системно полагане на грижи, като сумата от 5 000 лева, представлявала платена цена по договор за покупко-продажба на недвижим имот. В същия отговор на исковата молба ищецът признава също така, че срещу него е имало образувано изпълнително производство за дължими суми – нещо, което не се оспорва по никакъв начин в настоящото производство. Настоящите признания на факти се ценят с оглед на всички данни по делото, но не и на основание чл. 175 от ГПК, тъй като не представлява признание, което е направено в настоящото производство. Значението му се изразява в това, че доколкото авторството на документа не се оспорва, на основание чл. 180 ГПК се счита, че изявлението изхожда от лицето, което го е подписало. Същевременно това изявление на ищеца е материализирано в частен документ, който обективира неизгодни за издателя си факти и като такъв има доказателствена сила срещу него, която ще бъде преценена съобразно общото правило на чл. 235, ал. 2 ГПК.

Не на последно място, следва да се има предвид и обстоятелството, че водените от ищеца свидетели твърдят, че ищецът е човек, който си прави сметката и държи на парите, като в пълно противоречие с това се установява, че страните по твърдения договор за заем не са уговорили нито лихви, нито срок за връщане (падеж). В допълнение от предаването на сумите в края на 2017 г. до депозиране на настоящото искова молба на 10.10.2022 г., почти пет години след предоставянето им, ищецът за първи път предявява претенцията си за връщане на сумите.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл. 240, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответницата В. П. Й., в качеството си на наследник на .., да заплати на ищеца Б. С. П., сумата в общ размер на 16 401,85 лева, представляваща сбор от подлежащи на връщане заемни суми, предоставени на наследодателката на ответницата е неоснователен, поради недоказаност на наличието на облигационно правоотношение по договор за заем между Б. П. и Лидия Жечева, както и поемане на задължение от страна на

последната за връщане на заетите суми.

Поради събдяване на вътрешнопроцесуалното условие и доколкото главният иск е отхвърлен като неоснователен, съдът дължи произнасяне по предявения като евентуален иск с правно основание чл. 55, ал. 1 ЗЗД, с които се иска ответницата В. Георгиева Жечева да бъде осъдена да заплати на ищеца Б. П., сумата в размер на 16 401,85 лева, представляваща получена без основание от Лидия Жечева, чиято единствен наследник се явява ответницата.

За да бъде уважен предявения иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже по делото следните обстоятелства: наличието на обогатяване на наследодателя на ответника, респективно на ответника, за сметка на ищеца, връзка между обогатяването на ответника или неговия наследодател, респективно обедняването на ищеца, размера на обогатяването, респективно на обедняването, като в тежест на ответната страна е да установи наличието на основание за получаване на процесните суми от наследодателя си.

По делото се установи, че наследодателката на ответницата е получила процесните суми. Ищецът обаче не проведе пълно и главно доказване на наличието на обогатяване на наследодателя на ответника, респективно на ответника, за сметка на ищеца, връзка между обогатяването на ответника или неговия наследодател, респективно обедняването на ищеца. Напротив, ответната страна успя да проведе пълно и главно доказване на наличието на основание за получаване на процесните суми, а именно полагане на грижи, предвид установеното фактическо съжителство между ищеца Б. П. и наследодателката на ответницата – Лидия Жечева, както и заболяването на последната, довело до нейната смърт.

В трайната практика на ВКС и съдилищата са разяснени особеностите при прилагането на института на неоснователното обогатяване за уреждане на имуществени отношения, възникнали от фактическо съжителство на страните - напр. р. по гр. д. № 608/2014 г. на ВнАС, което не е допуснато до касационно обжалване с опр. на ВКС, четвърто г. о. по гр. д. № 3784/15 г. Там е посочено, че отношенията на живеещите във фактическо съжителство не се различават от тези на лицата, сключили граждански брак като се приема, че отношенията между тях са като между съпрузи. В динамиката на съвременното общество все по-често се срещат хипотезите на фактически сложилите се съпружески отношения, с присъщите на семейството (в юридическия смисъл) отношения между мъжа и жената, на грижа и подкрепа, взаимно уважение и взаимопомощ, включително към възрастните и децата, общи грижи за домакинството според възможностите, взаимна отговорност за благополучието на семейството, материална и морална подкрепа. Следователно всеки от тях, съобразно възможностите си, имуществото и доходите си осигурява нормални условия за живот на общото домакинство, като участието може да не е единствено и само чрез влягане на парични средства. В Постановление № 1/28.05.1979 г. на Пленума на ВС на РБ е изяснено, че съзнателното изпълнение на нравствения дълг - чл. 55, ал. 2 ЗЗД, представлява основание едно лице да получи нещо от друго, като при преценката съдът следва да има предвид, че обществото се развива стремително, включително и взаимните отношения между хората, като се утвърждават начала на хуманност и отзивчивост. В Решение по гр. д. № 2533/1973 г. на I г. о. на ВС е прието, че отношенията на съпрузите изключват неоснователно обогатяване помежду тях. Затова наследникът не отговаря според припадащата му се част от наследството пред преживелия съпруг за грижите, които той е полагал приживе за своя съпруг-наследодател. Същото, според по-горе казаното, важи и за отношенията между партньорите при трайно установено фактическо съжителство, както е в случая. Оттук следва и изводът, че грижите, които ищецът е полагал за партньора си Лидия Жечева през последните две години от живота □ 2017г. и 2018 г., при установено още през 2014 г. фактическо съжителство на двамата, са част от дължимите такива като между съпрузи, като поради естеството си не подлежат на парично остойностяване и не водят до неоснователно обедняване на даващия - ищеца, нито до неоснователно обогатяване на Лидия Жечева, нито на наследницата □, за

негова сметка.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявеният в условията на евентуалност иск също е недоказан и следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Доколкото предявените като главни искове с правно основание чл. 240, ал. 1 ЗЗД и като евентуални по чл. 55, ал. 1 ЗЗД са неоснователни, съдът не намира за необходимо да се произнася по възражението на ответника за погасяване на вземанията по давност.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответницата има право на разноски. Ответницата В. П. Й. е сторила разноски в размер на 1 505 лева, от които 5 лева – държавна такса за съдебно удостоверение и 1 500 лева, заплатено в брой адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 01.03.2023 г. Съдът намира, че възражението на ищеца за прекомерност на адвокатския хонорар на ответника е неоснователно, доколкото при извършена от съда проверка същото е в размер под минимума определен с оглед разпоредбата на чл. 7, ал. 2 т. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и размера на материалния интерес в настоящото производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Б. С. П.**, ЕГН *****, гр. София, ж.к. Младост 2 № 203, вх. 7, ет. 2, ап. 143, със съдебен адрес: гр. София, ул. 20-ти април № 12, ет.1, ап.2, чрез адвокат А. Й., срещу **В. П. Й.**, ЕГН *****, гр. София, ж.к. Орландовци, ул. 279 № 1А, действаща лично и със съгласието на баща си П. М. Й., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. Лавеле №19, ет. 5, офис 3, чрез адвокат В. Й. П., осъдителен иск по чл. 240, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, за сумата от 7 182.30 британски лири, равняващи се на **16 401.85 лева по** фиксинга на БНБ от 2.28365 на лев за британска лира, ведно със законната лихва от 10.10.2022 г. (датата на подаване на исковата молба в съда) до окончателното плащане на сумата, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения в условията на евентуалност от **Б. С. П.**, ЕГН *****, гр. София, ж.к.Младост 2 № 203, вх. 7, ет. 2, ап. 143, със съдебен адрес: гр. София, ул. 20-ти април № 12, ет.1, ап.2, чрез адвокат А. Й., срещу **В. П. Й.**, ЕГН *****, гр. София, ж.к. Орландовци, ул. 279 № 1А, действаща лично и със съгласието на баща си П. М. Й., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. Лавеле №19, ет. 5, офис 3, чрез адвокат В. Й. П., иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предложение 1-во от ЗЗД, за сумата в размер на **16 401.85 лева**, представляваща платена без правно основание, ведно със законната лихва от 10.10.2022 г. (датата на подаване на исковата молба в съда) до окончателното плащане на сумата, като неоснователен.

ОСЪЖДА Б. С. П., ЕГН *****, гр. София, ж.к.Младост 2 № 203, вх. 7, ет. 2, ап. 143, със съдебен адрес: гр. София, ул. 20-ти април № 12, ет.1, ап.2, чрез адвокат А. Й., да заплати на **В. П. Й.**, ЕГН *****, гр. София, ж.к. Орландовци, ул. 279 № 1А, действаща лично и със съгласието на баща си П. М. Й., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. София, ул. Лавеле №19, ет. 5, офис 3, чрез адвокат В. Й. П., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата в размер на **1 505 (хиляда и петстотин и пет) лева**, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред СГС в двуседмичен срок от връчване на препис от същото.

Съдия при Софийски районен съд: _____